

Druga strona postępowania: Sven Mahnkopf

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 1 rozporządzenia [„spadkowego”]⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakres stosowania rozporządzenia („dziedziczenie majątku po osobie zmarłej”) odnosi się również do przepisów prawa krajowego, które, jak § 1371 ust. 1 niemieckiego kodeksu prawa cywilnego (BGB), regulują stosunki majątkowe po śmierci jednego z małżonków poprzez podwyższenie ustawowego udziału przypadającego małżonkowi pozostającemu przy życiu?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy art. 68 lit. 1) i art. 67 ust. 1 rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że udział przypadający pozostającemu przy życiu małżonkowi, nawet jeśli jest to ułamek udziału powstały w wyniku podwyższenia na podstawie przepisów regulujących stosunki majątkowe jak § 1371 ust. 1 BGB, może zostać ujęty w całości w europejskim poświadczeniu spadkowym?

W przypadku udzielenia na powyższe odpowiedzi co do zasady przeczącej, czy można jednak w drodze wyjątku udzielić odpowiedzi twierdzącej w odniesieniu do stanów faktycznych, w których

- a) to poświadczenie jest wydawane w celu dochodzenia przez spadkobierców w konkretnym innym państwie członkowskim praw do znajdującego się tam majątku zmarłego oraz
 - b) orzekanie w sprawach spadkowych (art. 4 i 21 rozporządzenia) oraz – niezależnie od tego, jakie prawo kolizyjne zostanie zastosowane – w kwestiach związanych z małżeńskim ustrojem majątkowym następuje według tego samego prawa krajowego?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania 1) i 2), czy art. 68 lit. 1) rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że ten przypadający pozostającemu przy życiu małżonkowi udział podwyższony na podstawie przepisów regulujących stosunki majątkowe może – z uwagi na to podwyższenie – zostać w całości ujęty w europejskim poświadczeniu spadkowym wyłącznie dla celów informacyjnych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie nr 650/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego; Dz.U. L 201, s 107.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 14 listopada 2016 r. – Grupo Norte Facility S.A./Angel Manuel Moreira Gómez

(Sprawa C-574/16)

(2017/C 030/26)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Grupo Norte Facility S.A.

Druga strona postępowania: Angel Manuel Moreira Gómez

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla celów zasady równoważności pracowników tymczasowych i zatrudnionych na czas nieokreślony rozwiązanie umowy o pracę ze względu na obiektywne okoliczności na podstawie art. 49 ust. 1 lit. c) hiszpańskiego kodeksu pracy i rozwiązanie umowy o pracę z obiektywnych powodów na podstawie art. 52 hiszpańskiego kodeksu pracy należy uznać za „porównywalne sytuacje”, a zatem odmienna odprawa w pierwszym i drugim przypadku stanowi nierówne traktowanie pracowników tymczasowych i zatrudnionych na czas nieokreślony, zakazane w dyrektywie Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC)⁽¹⁾?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy należy uznać, że cele polityki społecznej, które uzasadniały ustanowienie rodzaju umowy o zastępstwo w przypadku odejścia na emeryturę częściową, uzasadniają także zgodnie z klauzulą 4 pkt 1 ww. porozumienia ramowego odmienne traktowanie rozwiązania stosunku pracy w celu dokonania niekorzystnej odprawy, w sytuacji gdy pracodawca swobodnie dokonuje wyboru, by taka umowa o zastępstwo w przypadku odejścia na emeryturę częściową została zawarta na czas określony?
- 3) W przypadku gdyby należało uznać, że nie ma rozsądnego uzasadnienia zgodnego z klauzulą 4 pkt 1, czy w celu zagwarantowania skuteczności rzeczony dyrektywy 1999/70/WE nierówne traktowanie przy odprawie z tytułu rozwiązania umowy pracowników tymczasowych i pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony w ww. hiszpańskim uregulowaniu należy interpretować jako stanowiące jeden z wymienionych w art. 21 karty przypadków dyskryminacji, skutkiem czego jest niezgodne z zasadami równego traktowania i niedyskryminacji, które stanowią część podstawowych zasad prawa Unii?

(¹) Dz.U. 1999, L 175, s. 43.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 8 września 2016 r. w sprawie T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, dawniej Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd/Komisja Europejska, wniesione w dniu 17 listopada 2016 r. przez Sun Pharmaceutical Industries Ltd

(Sprawa C-586/16 P)

(2017/C 030/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, dawniej Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd (przedstawiciele: R. Vidal, A. Penny, Solicitors, B. Kennelly QC, Barrister)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-460/13 oddalającego ich skargę o stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie COMP/39226 – Lundbeck (cytalopram) stwierdzającej naruszenie ze względu na cel art. 101 ust. 1 TFUE i art. 5 EOG, w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszących odwołanie;
- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 4 decyzji w zakresie, w jakim dotyczy wnoszących odwołanie;
- stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 4 decyzji w zakresie, w jakim nakłada grzywny na wnoszące odwołanie lub ewentualnie obniżenie wysokości grzywny, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania i innymi wydatkami poniesionymi przez wnoszące odwołanie w związku z niniejszym postępowaniem oraz orzeczenie o wszelkich innych środkach, które Trybunał uzna za właściwe.

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd niewłaściwie zastosował kryterium służące wykazaniu naruszenia art. 101 ust. 1, „ze względu na cel” ustanowione przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwany dalej „Trybunałem” w wyroku CB/Komisja, C-67/13 P, ECLI: EU:C:2014:2204 (zwanym dalej „wyrokiem CB”). Porozumienie zawarte pomiędzy wnoszącymi odwołanie i spółką H. Lundbeck A/S (zwaną dalej „spółką Lundbeck”), które weszło w życie w dniu 16 czerwca 2002 r. (zwane dalej „porozumieniem”), nie było z samej swej natury szkodliwe dla konkurencji. Jego celem było w pierwszym rzędzie ugodowe rozstrzygnięcie sporu patentowego pomiędzy wnoszącymi odwołanie i spółką Lundbeck. Ustalenie, czy porozumienie było faktycznie szkodliwe dla konkurencji, wymagało zbadania przez Komisję jego skutków.